

Kreditindskrænkning, som er den almindeligste Vej under mere normale Forhold og ogsaa i begyndende kritiske Tider, er jo Diskontoforhøjelsen, den Vej, som i øvrigt Brysselerkonferencen anbefaler som en af de vigtigste, efter at der er skabt Balance i Statshusholdningen. Vi maa huske paa, at den Slags Foranstaltninger altid kræver mere eller mindre Tid til slaa igennem. Efter at vi for en Maanedes Tid siden havde faaet en Diskontoforhøjelse, lød det straks nogle Dage efter: Hvad har det nyttet? Kronen er igen faldet! Det vidner om den fuldstændigste Misforstaaelse af hele Situationen. Enhver, der kender noget til de internationale Handelsforhold, ved, at Hovedparten af den internationale Handel sker paa 3 Maaneders Veksler, og det vil altsaa sige, at den Diskonto, som skal bringes i Anvendelse, ikke kan indvirke paa selve Handelen, før der er gaaet et Tidsrum af 3 Maaneder.

Det er en af de store Vanskeligheder ved de Foranstaltninger, vi foretager her, at det tager saa lang Tid, inden man kan se Virkningerne af dem. I Almindelighed er man tilbøjelig til at tro, at de Foranstaltninger, man foretager, overhovedet ikke virker. Med Hensyn til Luksustoldloven, som vi vedtog fornylig, ved jeg ikke, om den har virket; jeg ved, den har givet noget i Retning af et Chok, men om den vil faa varig Betydning, eller om Virkningen kun vil blive, at man køber de paagældende Varer saa meget dyrere, er jeg i Øjeblikket ude af Stand til at bedømme. Maaske kan vi i det kommende Udvalg faa Oplysninger i saa Henseende fra Administrationen.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann nu paa sit Partis Vegne forelægger Forslag til Lov om en Gulduld, ved vi jo alle sammen, at tilsvarende Lovforslag er blevet gennemført i Norge og enkelte andre Steder, og paa visse Steder er man gaaet endnu langt videre med Hensyn til en saadan raa Behandling af Toldspørgsmaalet. Jeg vil f. Eks. nævne, at Frankrig paa et ret tidligt Tidspunkt forhøjede sine Toldsatser til det firedobbelte. Man vil se, det er noget ganske andet, end Talen er om her, hvor der ikke en Gang er Tale om en Fordobling. Belgien har, saa vidt jeg ved, ogsaa multipliceret sine Toldsatser, jeg ved ikke hvor meget. Men ser man nu paa de Lande, som har foretaget disse Foranstaltninger — og blandt disse Lande er jo Norge det, vi nærmest skulde efterligne —, er der da nogen som helst Antydning af, at dette Skridt har virket forbedrende paa den norske Kronens Forhold? Mig

bekendt lader der sig intet paavise i saa Henseende, skønt det allerede er nogen Tid siden, Norge gennemførte den Ordning. Jeg skal slet ikke tale om Tyskland, som jo har gjort det samme, Forholdene der er saa abnorme, at vi heldigvis ikke kan drage nogen Sammenligning mellem dem og os.

Naar man kan paavise, at i de Lande, med hvilke vore Forhold nærmest lader sig sammenligne, har Foranstaltningen ikke gjort nævneværdig Nytte, saaledes som jeg mener, man kan paavise, — naar vi ser Vanskelighederne ved at gennemføre den, og naar man tillige erkender, at det vil betyde meget store Forarbejder, indser jeg ikke, hvorfor man skal beskæftige sig mere med Tanken i ren Almindelighed. Men, som sagt, hvis denne Sags Behandling, som det ærede Medlem Hr. Drachmann nævnte, kunde give Anledning til en almindelig Valutadrøftelse Partierne imellem, skal jeg intet have derimod, og hvis det ærede Medlem agter at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, skal jeg med største Interesse arbejde med i Udvalget paa at finde et Middel til at støtte den danske Krone.

Det glædede mig, at den højtærede Finansminister udtalte sig, som han gjorde med Hensyn til de Forhandlinger, som er ført i den seneste Tid mellem Ministeriet og de forskellige Banker, og saa vidt jeg forstaar, er ogsaa Børsverdenen med i disse Forhandlinger. Den højtærede Finansminister udtalte, at der kan ventes Forslag, som i alt Fald for nogles Vedkommende vil være af ret stor Betydning, nemlig særlig med Hensyn til Indskrænkningen af Afbetalingshandelen, som har været en af de største Skavanker derigenom, at Folk paa den Maade indlader sig paa at købe Ting, som de vilde være ude af Stand til at anskaffe sig for kontant Betaling. Naar man kan vente saadanne gennemgribende Foranstaltninger til Bedring af Situationen, skal jeg afvente deres Fremkomst med Taalmodighed, idet jeg ved, at den Slags Forhandlinger kræver betydelig Tid og Omtanke, for at de ikke skal slaa Klik. Men jeg vil haabe, at de, naar de kommer, kommer samlet paa en saadan Maade, at de virkelig er i Stand til at genskabe Tilliden til den danske Krone, til den danske Stats Finansvæsen og til den danske Nationalbank, thi det er i Virkeligheden for Tiden det fundamentale.

Det fundamentale er ikke saa meget selve Kronens Elendighed, om jeg saa maa sige, thi den er ikke saa svag, som den ser ud gennem Noteringen, det er ganske givet.